

המעשנים קבעו:

למדו שפות!

מהר וביסודיות בבית-הספר לשפות "קדימה"
 תל-אביב, בן-יהודה 74, טלפון 20314

(א) אולפניות לאנגלית ללימוד מרוכז (2 שעות ביום) למתחילים ולמתקדמים וחוג לשיחה (Conversation) למשתלמים על-ידי מורים מאנגליה.

(ב) קורסים לעברית, אנגלית וצרפתית למבוגרים מכל דרגות הידיעות וקורס מיוחד לשיפור הכתיב העברי.

(ג) קבוצות לאנגלית לתלמידי בתי-ספר ג' ד' ה' ו' ז' ח' יסודיות, ה' ו' ז' ח' תיכוניות.

פרטים והרשמה: מ' 9-12 לפנה"צ — 9-3 בערב (פרט ליום ו').

השיחזור

אלי תבור משוחח עם בעל החנות שבה ששה כוס עסיס, מיד לאחר ששוחזר על-ידי חוספיו. המשטרה, שקבעה מראש כי תבור ביים את כל החטיפה, לא טרחה אפילו לחקור את בעל החנות — במשך ארבעה ימים אחרי שתבור פנה אליו — אם אמנם ששה אצלו הנחסף כוס עסיס ביום ראשון בערב.

על יחסו הנאה, ועל יחסם של הסוהרים אלי, פתאום ראיתי מישהו רץ אלי. היה זה אריה קרן, צלם המערכת, היחיד שהמתין לי בפתח בית-הכלא. התבקנו והתנשקנו. נסענו מיד למערכת. שם לא היה כמעט איש, מלבד פקיד הנהלת החשבונות, שנפל על צחארי כאילו הייתי מת שקם לתחייה. התברר לי שכולם, הורי וחברי, נסעו להקביל את פני בפתח בית-המעצר. אמרו להם שאשתחרר רק אחרי שעה שבע.

פגשתי אותם ליד משרדו של עורך-הדון שמואל תמיר. בזה אחר זה נפלו על צחארי, חיבקוני ונישקוני. כשראיתי את אמי לא יכולתי להתאפק מלפרוק בבכי.

לא ראיתי מי היה שם. כל אחד לחץ את ידי או נישקני. אחרי דיון קצר הסכמתי להופיע, עוד באותו יום, שעתים אחרי שחרורי ממעצרי, במסיבת עיתונאים, לענות על כל שאלה שאשאל. נסעתי עם אשתי לדירתי ברחוב שלמה המלך. לא היו לנו מפתחות. עובד מערכת אחד פרץ לדירה ופתח את הדלת. התרחצתי במהירות, החלפתי את בגדי ומחרתי לאולם בטי בכיכר דיונון, שם חיכו לי העיתונאים.

אחרי שראש המערכת שלום כהן הקדים שנשאלתי לדברי, עמדתי במשך כמה שעות וסיפרתי את כל מה שעבר עלי. עניתי גם על השאלות ששאלתי, מבלי יוצאת מהכלל.

ב הצית הלידה הייתי חופשי. לא רציתי לחזור לדירתנו הפרוצה. רציתי במנוחה ובשקט. הלכתי עם אשתי לישון במלון גזית בכיכר דיונון. הזמנו ארוחה לחדר; אולם לא יכולתי לגעת בה. בקושי אכלתי חלק ממנה. כשכיבנו את האור לא יכולתי להירדם בשום פנים. לקחתי גולות שינה — והן רק עוררו אותי. שכבתי עד מספר שעות, עד שלפתע קפצתי ממיטתי כנשור-גחש. שמעתי מלמטה בבירור את השם: אלי תבור.

פתחתי את תריסי המרפסת ויצאתי לראות מי קורא לי. למטה עמדה נידת המשטרה, ומישהו דיבר בקול רם במיקרופון, בהוכירו את שמי. היא עמדה שם שעה ארוכה. חזרתי למיטתי. כעבור דקות מספר שמעתי צעדים במדרגות. מישהו נכנס לחדר שלידי, והדליק את האור במרפסת המשותפת. הצצתי מבעד לתריסים וראיתי דמות יושבת במרפסת וקוראת עתון. בלילה!

נעלתי את דלתות חדרי וחזרתי למיטתי. רק בשעה ארבע לפנות בוקר הצלחתי להירדם. בשעה 8 התעוררתי. מיהרתי לעזוב את המלון ואת הבולשים אחרי.

לא נרגעתי גם בימים שאחר כך. אינני חושש להודות כי עד היום אינני ישן בשקט. בלילות אני מתעורר משנתי לכל רחש חשוד; יש בליבי פחד סתום שאינני יכול להסבירו. ואני יודע בוודאות שעם סיום שורות אלה, לא הסתיימה הפרשה.

כיצד היא תסתיים, והאם אוכל להתחיל לישון בשלחה בלילות, מבלי לחשוש ומבלי לחשוד, מבלי לקרוא כל יום בעתונים השמצות וחשדות אפלים נגדי ממקורות המשטרה, זאת תוכל לקבוע רק אתה, הקורא.

האמת

אלי תבור, לבוש חליפה כהה, עומד לפני עתונאי תל-אביב, ומספר להם את פרטי חטיפתו וחקירתו, שעתים בלבד אחרי ששוחזר מן המעצר. הוא הטיב על כל שאלה שהוצגה בפניו, סיפר את כל האמת. לשמאלו של תבור יושבים: ראש מערכת העולם הזה, אביו של אלי, אמו ואשתו (עם הגב למצלמה).

מהן מצותיך?

בחני את גופך.
 האם הוא מושלם?
 אם גובהך הוא 1.50—1.75 מ'
 המדות האידיאליות הן:

אם מדותיך עולות על אלו
 נעזור לך להשיג מבוקשך בטפול
 הרזייה תוך שמירה מעולה על
 פרופורציות גופך
 מכון להרזייה
 וטפול בפנים

הרזייה וילנסקי
 ת.א.ה. שינקין 26, טל. 62417

פקידים!
תלמידים!
טפודנטים!

הרשמו עוד היום במ.אולפן גרמי
 לקורס הורחודשי (2 x שבוע) ל-

קצרנות

עברית ו/או אנגלית
בת"א: אצל ח. ברקמא, גורדון 5.
בחיפה: בייס "במעלה", החלוצ 13.

הצלחה מובטחת!

מתנות

רק אצל

פרו'נד

ת"א רה' אלנבי 41
 (בקרבת מוגדבי)